

ВХОД ГОСПОДЕН В ЙЕРУСАЛИМ – ВРЪХ НА ЗЕМНАТА СЛАВА

Протоерей Вячеслав Резников

Господ Иисус Христос извърши множество чудеса в последните три години на Своя земен живот. Апостол Йоан Богослов пише: „за които, ако би се писало подробно, чини ми се, и цял свят не би побрал написаните книги“ (Йоан21:25). Господ явяваше Своята власт и над силите на природата, и над стихииите, и над бесовете. Това винаги предизвикваше възхищение и благодарност у тези, които бяха редом с Него.

Но ето, настана денят, в който цялата слава, възхищение, благодарност се събраха в едно и преляха, подобно пълноводна река. Това беше ВХОД ГОСПОДЕН В ЙЕРУСАЛИМ, в който „цял град се потресе, и думаха: кой е Този?“ (Мат.21:10). Господ Иисус Христос влезе в града, възседнал младо осле и „повечето от народа постилаше дрехите си по пътя; други пък сечаха клони от дърветата и постилаха по пътя“ (Мат.21:8). Много пък „взеха палмови клончета и излязоха да Го посрещнат, като викаха: Осанна! Благословен Идещият в името Господне, Царят Израилев.“ (Йоан12:13). Дори и децата ликуваха, както е написано в Евангелието: „из устата на младенци и кърмачета Ти си стъкмил похвала“ (Мат.21:16)! В този ден земният живот на Господ Иисус Христос достига върха на славата. И утре вече ще е

превален, докато устременият надолу земен път Господен не достигне Страстния Петък. А дотогава-с каква надежда учениците преживяват славата на своя Учител! Какви планове строят за бъдещето! Но скоро в страх ще се разбягат и ще Го оставят Сам - и пред съда, и на Кръста.

И именно тези последни, скръбни и безславни дни ще се окажат най-велики. Взирайки се в тях, Господ казва: „ако житното зърно, паднало в земята, не умре, остава си само; ако ли умре, принася много плод“ (Йоан 12:24).

Така и за всеки човек времето на залеза на неговия живот е изключително важно! Това, което в разцветата на творческите си сили е направил и дал на ближните си, Господ би могъл да го даде и чрез други хора. Както е казано „Бог може от тия камъни да въздигне чеда Аврааму“ (Мат.3:9). Но да понесе кръста на своята самота, изоставеност, безсилие, болест, може единствено самият човек и никой друг вместо него. Заради това, трябва да преживяваме върха на собственото ни земно тържествуване с величайшо смирение, с усещането за крехкост и кратковременност на човешката слава. А началото на своето страстно (страдалческо) време трябва да чакаме с надеждата за истинското Благо, истинското Тържество и Победа, които никой не може да разруши и да ни отнеме.

Когато приближи страстната седмица на нашия живот, трябва да гледаме напред, както това правим в младостта - с радостно замиране на сърцето! Колко години вече сме в църквата, колко Велики поста сме преживели и сме длъжни най-сетне да се убедим, че след седмицата на нашите житейски страдания, неизбежно следва ПАСХА, СВЕТЛОТО ХРИСТОВО ВЪЗКРЕСЕНИЕ!

Превод от руски език: Валя Марчелова

У БОГА ВСИЧКО Е ПОД КОНТРОЛ

Протоиерей Николай Гурьянов

Семеен или несемеен, бездетен или многодетен – всичко в живота си човек трябва да приема такова, каквото е. Във всякакви обстоятелства сме призвани да бъдем щастливи, да служим на Бога и ближните си, да се радваме и благодарим на Твореца. Съветвам ви: ходете на църква, колкото се може по-често; причастявайте се; пътувайте по светите места; правете добро; радвайте се на живота и главно – по-малко слушайте хората, а повече Господа! И не преживявайте, когато не се случва така, както

искате. У Бога всичко е под контрол, Той прави най-доброто за вашето благо и за спасение! Щастието, душевният мир и чувството за пълнота в живота изобщо не зависят от семейство, деца, кариера, богатство или каквото и да е друго материално. Такова състояние на абсолютно блаженство и мир Господ открива само на тези, които всецяло се отдават на Неговата Света воля и изпълняват Заповедите Христови!

Превод от руски език: Валя Марчелова

БОГ ТЪРСИ НЕ СИЛНИТЕ, А ТЕЗИ, КОИТО УМЕЯТ ДА ПЛАЧАТ ЗА СЕБЕ СИ

В един манастир живеел стар монах. Той бил много строг към себе си: почти не се хранел, много се молел и не разговарял. Братята го уважавали и дори изпитвали страхопочитание към него – струвало им се, че той е почти светец.

В същия манастир живеел и един млад послушник - несръчен, разсеян и често вършел нещата грешно. Ту забравял да си прочете молитвеното правило, ту по време на служба се отнасял нанякъде, ту в кухнята нещо събарял. Понякога старецът го поглеждаше със съжаление: „ Какъв

монах ще стане от него?“.

И ето веднъж, в самия разгар на Великия пост, когато старецът седял в келията си посред нощ и се молел - дълго и усърдно, както обичайно, внезапно му се открило нещо невидимо: Ангел стои, но не при него, а в келията на този нерадив послушник. Старият монах останал изумен.

Видението продължило и той видял как послушникът в същото това време не се молел, но седял на кревата с отпусната надолу глава и тихо шепнел:

— Господи, аз отново се провалих. Пак бях разсеян, пак бях ленив, не съм достоен да се

нарека Твой! Но ако е възможно, не ме отхвърляй съвсем от Себе Си – все едно, аз пак ще Те следвам, макар и пълзейки... – и заплакал.

А Ангелът продължавал да стои до послушника — внимателно и тихо, сякаш се боял да не смути горещото му покаяние.

Като видял всичко това с духовните си очи, сърцето на стареца изведнъж се преобърнало. Той разбрал, че всички негови строги подвизи са само половината от пътя към Христос. А другата половина е съкрушеното сърце, в което няма самооправдаване, не се превъзнася, че е право пред Бога, а в покаяние коленичи пред Него и казва: „ Аз съм лош - само Ти, Боже, си добър!“.

На следващия ден старецът отишъл при послушника и паднал в нозете му. Тоя се изплашил:

— Отче, но какво правите?!

А старият монах казал:

— Прости ми! Мислех, че познавам пътя към Бога, но ти, ти вече вървиш по него.

Казват, че след този случай, старецът се променил. Станал по-мек, по-сговорчив и много често го виждали как тихичко плачел по време на службите.

Защото Бог търси не силните, а тези, които умеят да плачат за себе си. И именно такива, Той възнася по-високо от всички останали.

Превод от руски език: Валя Марчелова

„НОЙ ХОДЕШЕ ПО БОГА“ – СПОСОБНИ ЛИ СМЕ И НИЕ КАТО НЕГО В НАШИЯ ГРЕШЕН СВЯТ?

„А Ной намери благодат пред очите на Господа (Бога). Ето житието на Ноя: Ной беше човек праведен и непорочен в своя род; **Ной ходеше по Бога**. Ной роди трима синове: Сим, Хам и Иафет. Но земята се разтля пред лицето Божие, и напълни се земята със злодеяства. И погледна Господ Бог на земята, и ето, тя беше разтляна: понеже всяка плът се бе отклонила от своя път на земята. И рече (Господ) Бог на Ноя: **краят на всяка плът дойде пред лицето Ми, защото земята се напълни със злодеяства от тях; и ето, Аз ще ги изтребя от земята. Направи си ковчег от гоферово дърво; направи преградки в ковчега и го засмоли отвътре и отвън със смола. И го направи тъй: дължината на ковчега - триста лакти; ширината му - петдесет лакти, а височината му - трийсет лакти. И направи на ковчега прозорец и на един лакът го завърши отгоре, а вратата на ковчега тури отстрана; направи в него долен, среден и горен (кат). И ето, Аз ще направя на земята потоп от вода, за да изтребя под небесата всяка плът, в която има жива душа; всичко, що е на земята, ще се лиши от живот. Но с тебе Аз ще склуча Моя завет, и в ковчега ще влезеш ти и с тебе - твоите синове, жена ти и жените на твоите синове. Вкарай в ковчега тъй също (от всякакъв добитък и от всички гадове, и) от всички животни, и от всяка плът по две, за да останат с тебе живи; нека те бъдат от мъжки и женски пол. От (всички) птици според рода им, и от (всякакъв) добитък според рода му, и от всички влечуги по земята според рода им, - от всички по две ще влязат при тебе, за да останат живи (с тебе, от мъжки и женски пол). А ти си вземи всякаква храна, с каквато се хранят, и я събери при себе си; тя ще бъде храна за тебе и за тях. И направи Ной всичко: както му заповяда (Господ) Бог, така и направи.“ (Битие 6: 9-22)**

Историята на праведния Ной и спасението на човечеството от Потопа е едно от най-многостранныте от всички библейски повествования. Дълбочината се открива буквално с първите стихове, в които става дума за Ной. И ето как говори за това свети Йоан Златоуст: „Видя ли чудно родословие – Ной е бил човек! Гледай как цялата природа се обръща в похвала на

праведника. В същото време, когато другите са се потопили в плътски удоволствия и са престанали даже да бъдат хора, Ной, сред такова множество на развратени, е съхранил образа на човека, защото човек е именно този, който се упражнява в добродетелите“.

В коя добродетел толкова е преуспял Ной, че е бил удостоен с честта да стане баща на обновеното човечество? Отговорът е още в първите стихове: „**Ной ходеше по Бога**!“ И благодарение на това, той успял да се запази човек, когато останалите буквално оскотели. Свещеното Писание не споменава нищо за това, предпотопното човечество да е имало фиксиран текст от Божието откровение относно разбирането на волята Божия, за това, как именно трябва да живее, че да не стане враг на Бога. Излиза, че единственият критерий, който позволявал на човека да различава доброто от злото, било неговото собствено религиозно чувство и съвест. Колкото Ной е бил човек волеви и силен, за да не се побои от това, че ще изглежда безумец в очите на съвременниците си, толкова е бил фин и чувствителен, за да съумее да различи гласа на Бога сред ежедневната суета и не просто да го чуе, но и да го приеме като неоспоримо ръководство за построяването на ковчега.

„**Ходенето по Бога**“ е състояние на непрекъснат разговор между човека и Бога. И този разговор е не толкова и не само словесен и мислен, а е разговор през целия живот, за всяка постъпка, за всяко външно обстоятелство, което не зависи от теб.

Само този, който искрено вярва в живота присъствие на Бога в битието, може да съумее да

настрои своя разум, своето сърце, своята воля на вълната на **предстояние пред Бога**. И критерият за истинността на тази настройка е мъжеството да бъдеш верен на това, което ще дойде от другата Страна на диалога. Та нали действията на Ной, от гледна точка на околните, са били пълно безумие. И само постоянното **ходене по Бога**, мъжественото стоене във вярата в Бога, са позволили на Ной да не отстъпи от строителството на ковчега.

Как важно е да се стараем, колкото се може често да разтваряме своя вътрешен мир за небесата, не само в особеното време на молитвата, но и в най-обичайните ежедневни дела. За да стане нашето **ходене по Бога** не екстраординарен навик, а единственото възможно състояние!

Превод от руски език: Валя Марчелова

СЛАДОСТТА НА СВЕТИЯ ДУХ

Преподобни Силуан Атонски

Всеки ден храним тялото си и го насищаме с въздух, за да оживее. А за душата е нужен Господ и благодатта на Светия Дух, без Който душата е мъртва. Както слънцето грее и оживява полските цветя и те се обръщат към него, така и душата, любеща Бога, се привързва към Него и блаженства в Него, и от многото радост се моли за всички хора и те така да блаженстват. Господ за това и ни е създал – за да пребиваваме вечно на небесата с Него, в любов.

Слава на Господ и на Неговото милосърдие! Той толкова ни възлюби, че ни даде Духа Светаго, Който ни учи на всяко добро и ни дава сили да побеждаваме греха. Господ по Своето голямо милосърдие ни дава благодат и ние сме длъжни здраво да я пазим, за да не я изгубим, защото без

нея човек е спял. Спял е този, който си събира богатства на този свят – това означава, че душата му не е познала Светия Дух, не знае колко сладък е и затова се оставя да бъде пленен от земното. А който е познал сладостта на Светия Дух, знае, че тя е с нищо несравнима, и такъв човек повече не може да се заплени по нищо земно, но остава в плен само на любовта към Господа и се умиротворява в Него, и се радва, и плаче за хората, които все още не са Го познали, и ги жали. Когато душата е в Светия Дух, тя е доволна и не тъгува по небесното, защото тогава Царството Небесно е в нея – Господ е дошъл и се е вселил в нея! Но когато душата изгуби благодатта, започва да тъгува за небесното и слъзно търси Господа.

В храм "Св.Атанасий" Св. Литургия се отслужва: в неделя от 9:00 ч. и всеки понеделник, четвъртък и петък от 8:30 ч.

Св. Литургия се отслужва и на всички по-големи църковни празници.

В храм "Св.Атанасий":

Всяка сряда от 17:00 ч. се отслужва акатист към Пресвета Богородица „Всецарица“ пред копието на чудотворната икона в храма;

Всеки четвъртък от 17:00 ч. се отслужва акатист на свети великомъченик Георги Победоносец пред копието на чудотворната икона от манастира "Свети Великомъченик Георги - Зограф" в Света Гора;

Всеки петък от 17:00 ч. в старинен храм "Успение Богородично" (Малката Богородица) се отслужва акатист към св. Богородица пред чудотворната икона.

Беседи – петък 18:00 ч. с водещи: ставрофорен иконом Дончо Александров, свещеноиконом Теодор Стойчев и свещеноиконом Ясен Шинев;

Детски църковен хор – събота от 10:30 ч.

Курс по английски език за деца - събота от 11:30 ч.

Школа по иконопис - неделя от 11:00 ч.

Неделно училище за деца - неделя от 10:00 ч.

Школа по актьорско майсторство за деца – неделя от 11:30 ч.

Посетете нашата интернет страница: www.sv-atanasii-varna.org